

Αναπαράσταση

Είναι η «κατασκευή» μιας πραγματικότητας.

Η επιλογή στοιχείων από την πραγματικότητα πραγματοποιείται από τον συγγραφέα μέσα από:

- Το είδος ^{του κειμένου} (π.χ. αβιτυπορικό μυθιστόρημα)
- Τον τίτλο που θα δώσει
- Τη δομή του έργου
- Το ευκείμενο { τα στοιχεία της πραγματικότητας που επιλέγει να περάσει στο έργο του }
- Τη διακειμενικότητα { τη συνμιλία, ρητή ή άρρητη, με άλλα λογοτεχνικά έργα }
- Τους χαρακτήρες που θα εικασχαραχθεί κ' θα παρουσιάσει.
- Το ύφος του κειμένου
- Τα ερωτήματα που θέλει να προκαλέσει στους/στις αναγνώστες/αναγνώστριες, που δίνουν τις δικές τους απαντήσεις κάθε φορά → αναγνωστική ανταπόκριση.

Η αναπαράσταση μπορεί να λάβει διάφορες μορφές:

- Τη μορφή της αλληγορίας ή του συμβολισμού (με κριτήριο τον βαθμό απόκρυψης της πραγματικότητας)
- Τη μορφή του ρεαλισμού ή του νατουραλισμού ή του υπερρεαλισμού (με κριτήριο τον βαθμό μεταμόρφωσης της πραγματικότητας)
- Τη μορφή της ειρωνείας (με κριτήριο τον βαθμό απόκρυψης και μεταμόρφωσης της πραγματικότητας)

Ερμηνείας (πρόληψη)

Είναι η διαδικασία απόδοσης νοήματος στο κείμενο με τη συνδρομή :

- της κειμενικής κατασκευής του
- στοιχείων του συκκιμένου
- της υποκειμενικής πρόληψης του αναγνώστη

(⇒ Συνδυασμός κειμενικών και υποκειμενικών κριτηρίων)
(Αποκάλυψη του κρυμμένου μηνύματος του έργου)

Σ.Σ. : Τα λογοτεχνικά έργα επιδέχονται πολλές ερμηνείες.
Κάθε αναγνώστης έχει συκκροτήσει μια υποκειμενικότητα, που επηρεάζεται από πλήθος κριτηρίων :
αισθητικές προτιμήσεις, πολιτιστικό περιβάλλον, φύλο, πολιτική και ιδεολογική άποψη κ.ά.

Ερμηνευτικό σχόλιο

Ενα γραπτό σχόλιο, περιορισμένης έκτασης, που περιλαμβάνει :

1) Την ανάπτυξη του βασικού ερωτήματος/θέματος για τους/τις μαθητές/μαθήτριες

2) Την ανάπτυξη της ανταπόκρισής τους σε αυτό

Δεν περιορίζεται στο «τι λέει το κείμενο» αλλά :

επεκτείνεται στο «τι σημαίνει για τον/την ίδιο/-α»